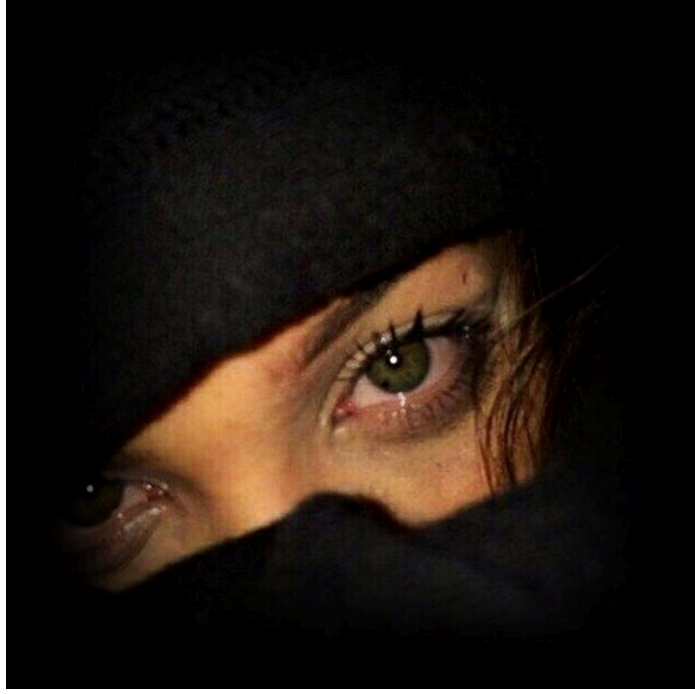

Sana Bak Neler Söyleyeceğim

– redfer · 21 Ağustos 2024

sana bak neler söyleyeceğim
dinle bak, olup biteni ve dahi olacak olanı sana anlatayım
senin yerine ben açıklayayım
ne güzel
öyle güzel
öyle sakın ki sabahın bu vakti
tüm saatlerine sen doldun
içimin endişesi hafifledi
iyi ki geldin
hoş geldin

*

sana bak neler söyleyeceğim
nefes nefes boğum boğum
sıcaklığın yoğun olduğu bölgelerden
kızgın bir sam yeli
içimde ki çöl ikliminden sana doğru esen
yanı başımda dumansız ateşin varlığı
kıvrım kıvrım, buram buram

bir fıslıtı
kendi kendisini yenileyip
seninle yüzleşmeye geliyor

*

sana bak neler söyleyeceğim
yabancıyı değiliz
tanıdık tarafımızdan, peşimize düşen bütün gölgeler
bak sanki bizim sokağımızdan çıkıp gelmiş gibiler
biliyoruz ki şimdi gene acayip kaynayacak yüreklerimiz
çünkü biz sevişiyoruz
yabancıya sorma, o bilmez aşkı, sevdayı
ama merak işte
neden hep değişmez şiirlerin konusu
güneş doğmadan yazılır gibi aynı heceyle aynı kelimeler
hani ezberimizden bildiğimiz
ağladığı zaman ağlayıp
sevindiğinde beraber sevindiğimiz

*

sana bak neler söyleyeceğim
incecik parmakların saklı cebinde
çaresizlik içinde gözlerin
boşlukta bir beden, bir temas, bir avuntu dokunuşu
sarılabileceğin tek dal var oda benim
bari sen beni yalnız koma
yarı yolda bırakma
bir yol göster
yaptığının haklılığına dair duyduğum inancı geri ver
sığıdır kalbime kelimelerin mantığını
sustur yüreğimin atışlarını
mühürle şu kalbimi ki dayanayım
yoksa ...

*

sana bak neler söyleyeceğim
karşında kent binalarının soğuk yüzleri
halbuki pencereyi biraz aralasan
çok tanıdık, çok sıcak çok içten beni göreceksin karşında

hani sadece bir resimden
veya bir isimden ibaret olmayan aşkı tanıyacaksın
belki kapını çalmayı bekleyen bendeniz
yalnızlığının çaresi olacak
uzatılan bir sıcak el
samimi bir selam
küçük bir tebessüm
eritecek aramızdaki buzları

*

sana bak neler söyleyeceğim
kordon boyunca şöyle bir yürüelim
birkaç adım atalım denize doğru
bir bankta oturalım birkaç dakika
altın renkli kumların üzerine
gah oturup gah uzanalım
bütün gece uyumadan yıldızları sayalım
gün doğarken kısacık bir uykuya dal sen
ben senin cemalini seyredeyim

*

sana bak neler söyleyeceğim
aslında yaşadığımız gerçek mi düş mü bilemedim
akşamın ilk zamanlarından beri
kıvrımlı, boğumlu ateş önce yüreğimi yaktı
sonra bir fısıltı halinde söyledim sana
her sözünde heyecan vardı
dedim ki seviyorum seni
bir daha ... bir daha ...bir daha
söyle dedin
kapandı gözlerinin kapısı
bir daha açılmayacağını sandım
oysa, sana en yakın olana senden daha yakındım
oysa ,sen daha benim dudaklarımın ateşiyle bile tanışmadın

*

sana bak neler söyleyeceğim
koşmaya başlayalım kırlara, dere boylarından yukarılara
köy türküler gibi kaval sesleri, el sallayalım çobanlara
gölgesi bol bahar dalları arasında

yorulup uykuya dalalım
nefeslerimizi salalım gökyüzüne
bildiğimiz bütün papatyalar açılıversin dünyaya
sarı ,beyaz
birkaç cemre düşün üstümüze

*

sana bak neler söyleyeceğim
iyi ki geldin
dünyama cennet gibi geldin
çok geçmeden anladım
sanki cennettin
her şey gözlerimin önünde oldu
seni seyrederken
ürperdim tepeden tırnağa
sen miydin cennet
yoksa cennette ben miydim

*

sana bak neler söyleyeceğim
artık bırak nereden gelirse gelsin ölüm
sen katıkları büyümüş bir sevdanın adamıyım
birtanem öyle bakmalısın yeryüzüne
önce güneşe , aya ,yıldıza ,gökyüzüne
kör bir kuyuya düşmeden
bir aşk sahnesinde oynar gibi
gördüğün o parlak ışıklar
onlar senin yürek izlerinden kalanlar
sen güneşin koynunda en güzel uykunu uyurken
belki birazdan senin için hepsini toplayacağım
ne kadar yıldız ,ay, güneş varsa koyacağım cebime
yarınlarımız için

redfer